

Za černým diamantem do Mirošova

O d druhé poloviny října se v kraji nabízí nová naučná stezka. Nese název „Za černým diamantem“. Najdete ji v Mirošově a provede vás po stopách zaniklé hornické slávy na periferiích i ve středu města. Zdejší černé uhlí bylo té nejvyšší kvality, a to vůbec nejlepší se prodávalo pod obchodním názvem „černý diamant“.

V září příštího roku uplyne již 110 let od doby, kdy naposledy zasýčela pára těžních strojů na jámách Mirošovského kamenouhelného těžařstva, tehdy monopolního báňského podniku v mirošovské pánvi

i sousední skořické pánvičce. Následovalo období paběrkařů, drobných šachet, které dobýraly uhelné zásoby, plnily ponechané ochranné pilíře a v neposlední řadě se soustředily i na žáruvzdorné lupky. Tato agónie skončila v roce 1947 uzavřením poslední dolu. Dnes, překvapivě po relativně krátkém období 66 let, zůstalo na místě fyzických památek na období uhelné těžby pramálo. Přitom někdy nepřijemných, jako jsou nové propady povrchu na okrajích pánve. I to je však jedním z důvodů, proč město Mirošov naučnou stezku postavilo. Finančně ji podpořilo MAF Aktivitas, o. s. z Evropského zemědělského programu LEADER – Program rozvoje venkova ČR. Obsah odborně zpracovalo Muzeum Středních Brd ve Strašicích, výsledná podoba je prací grafika Richarda Röttera.

Naučná stezka měří zhruba 2,5 km a má celkem osm zastavení s plnobarevnými, velkoplošnými informačními panely. Na první zastávce se dozvíte, že stojíte v kolébce těžby mirošovského uhlí a údaje o jejích počátcích. Druhé zastavení vás zavede hluboko do geologické minulosti, kdy černé uhlí vznikalo, zatímco třetí stanoviště je exkurzem do místní paleontologie geologického útvaru karbonu i do historie mirošovské čtvrti Janov, jež původně vznikla coby hornická kolonie. Výletem do dob

starších, kdy se v Mirošově brala železná ruda, je čtvrtý panel na severu Mirošova. Jeho prostřednictvím se také dozvíte o zdejší zaniklé středověké vsi Chylicích. Pátá zastávka vám ukáže poslední víceméně dochované nadzemní zařízení v Mirošově, důl č. 14, včetně dopravy uhlí gravitační lanovkou, mechanickou třídírnou, a dozvíte se, co to byla „hornická kasárna“. Na šestém stanovišti se dočtete o hlavní jámě celého revíru, Leopoldine, a kdo chce, může se občerstvit v protější restauraci. Navzdory svému jménu „Na statku“ i ona vznikla právě jako hornická hospoda. Sedmé zastavení je přímo v centru Mirošova na náměstí Míru. Jak se přesvědčíte, i tady se došlo, občas se zjevnými negativními následky. Poslední, osmá zastávka, je v jižní části města v ulici Gustavka. Ta svůj název získala po velké šachtě Gustav, po níž zde zbyla i část odvalu. Připomenuta je i nevládná válečná minulost s koncentračním táborem v blízkém sousedství.

Mirošov na svou minulost nezapomíná. Přejme městu ležícímu uprostřed půvabně brdské kotliny, aby stezka dlouho sloužila jeho propagaci a vám, vitaným hostům, abyste zde našli nejen poučení, ale i zábavu a příjemnou procházku i v zimním období.

■ RNDr. Martin Lang,
Muzeum Středních Brd

Kaverna lomu Nad Planinou

